

mustan maailman ikkunassa valosi sun hellä hohde taivaanrannassa kesä sydämellä vetten
yli liisit kauniin linnun lailla kuiskaukseksi kuulit jo lensit kaukomailla kuin kuolema ois
kohdannut tähtilauman nuorta surullista jahdannut Jumalan takaa tuolta ajan haavat
peittyneet mun unihiekkaan on silti itken edelleen sydänsuru loppumaton